

Pondelok 8. augusta 2016

Text: G 2, 16 – 21

¹⁶vediac, že človek nebýva ospravedlnený zo skutkov zákona, ale vierou v Krista Ježiša, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery v Krista, a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený nikto. ¹⁷A keď aj o nás, ktorí snažne hľadáme ospravedlnenie v Kristovi, bolo usúdené, že sme hriešnici, či je Kristus služobníkom hriechu? Vôbec nie! ¹⁸Lebo ak znova budujem, čo som zboril, sám sa predstavujem ako priestupník. ¹⁹Lebo ja som skrze zákon umrel zákonu, aby som žil Bohu. Spolu s Kristom som ukrižovaný ²⁰a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa. ²¹Nepohrdam milosťou Božou. Lebo ak je spravodlivosť zo zákona, tak Kristus nadarmo umrel.

Piesne: ES č. 490, 497

Zamyslenie nad Božím slovom:

Prednedávnom som si nechtiac vypočul rozhovor dvoch mladých ľudí. Jeden z diskutujúcich hovoril: „Chcel by som sa v najbližších dňoch prekrstiť.“ – „A to už prečo?“ pýtala sa ho jeho mladá kamarátka. – „Lebo až teraz, keď som uveril, bude môj krst platný. Mňa pokrstili, keď som o tom nevedel, bol som malé dieťa, a to sa neráta.“ Cítite v tom kus poriadnej „človečiny“, spoliehania sa na svoj výkon, na svoje zásluhy pri dosiahnutí všetkého toho, čo nám ponúka Boh v Ježišovi Kristovi? Kým „JA“ neuverím, kým „JA“ nepochopím, kým „JA“ to alebo ono neurobím, dovtedy je to málo platné či nič neznamenajúce? A potom už je len krôčik k tomu, aby aj tí druhí pochopili, že musia robiť to isté, aby mohli byť spasení. Podobne zmýšľali aj kresťania, o ktorých píše apoštol Pavel v Liste Galatským. Kresťania zo židovstva sa povyšovali nad kresťanov z pohanstva. Očakávali, že bývalí pohania musia sami naplniť veci, ktoré sú v zákone predpísané, a len tak môžu byť spasení. A do tejto „človečiny“, do našej aktivity pri plnení Božieho slova – ako pripomína aj Martin Luther, zaznievajú slová apoštola Pavla: „... človek nebýva ospravedlnený zo skutkov zákona, ale vierou v Krista Ježiša, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery v Krista a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený nikto.“ To je radostné posolstvo o tom, že hriešny človek môže byť prijatý Bohom nie pre svoje skutky, ale vierou v Ježiša Krista. Luther o tomto verši napísal: „*Tu máme pravdu evanjelia. Je základným článkom celého kresťanského učenia, z neho pramení pravá zbožnosť. Preto je najdôležitejšie, aby sme tento článok dobre poznali, učili ho iných a ustavične ho vtĺkali do ich hláv.*“ Na inom mieste o ňom hovorí ako o „*hlavnom, najdôležitejšom, najzákladnejšom a najzvláštnejšom článku kresťanského učenia, pretože toto učenie robí z ľudí pravých kresťanov. Keby sa tento článok ospravedlnenia stratil, tak je stratené celé pravé kresťanské učenie.*“

Pamätajme na to, že naozaj je veľa človečiny v našom zmýšľaní a že neraz aj my sa príliš spoliehame na seba. Je však veľký rozdiel medzi tým, čo si myslíme my ľudia, a tým, čo hovorí Boh. Ľudia si myslia, že ospravedlnení budú pre svoje skutky, a Boh hovorí, že nie pre skutky človeka, ale pre vieru v Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Spasiteľu náš, že si všetko vykonal pre našu záchranu a ponúkol si nám spasenie a život večný ako dar milosti. Oslobod' nás od spoliehania sa na seba a na svoje ľudské výkony a nauč nás s vďakou prijímať všetko to, čo si pre nás vykonal vo svojej obeti na dreve golgotského križa. Svojím Svätým Duchom nás veď k tomu, aby sme Ti za Tvoju milosť boli vďační a slúžili Ti svojím životom s úprimnou radosťou. Amen.

Mgr. Jozef Havrila st., námestný farár v CZ ECAV Žilina (TUS)